

MOKSLININKĖ – NAFTOS TELKINIŲ PAIEŠKOS LIETUVOJE DALYVĖ

Lidijai Laškovai – 70

Per begalinius teminius ir užsakomuosius mokslo tiriamuosius darbus nepastebimai priartėjo 70-tasis gimtadienis ir gamtos mokslų daktarei Lidijai Laškovai – ilgametei Naftos geologijos ir geofizikos skyriaus bitumų ir kolektorių laboratorijos vyr. mokslinei darbuotojai. Lidija ir Jevlampijus Laškovai – Lietuvos geologai, ilgai ir kantriai kartu dirbantys naftos geologijos srityje.

Lidija Nikolajevna Laškova (Ivanova) gimė 1937 m. gegužės 16 d. Kijeve. Čia baigė ukrainietišką vidurinę mokyklą (1954 m.), Kijevo geologinės žvalgybos technikumą (1957m.). Po paskyrimo pradėjo dirbti Vakarų Sibiro geologinės valdybos Centrinės geologinės nuotraukos ekspedicijos sudėtyje Kalnų Altajuje: dalyvavo sudarant šiaurės vakarinės kalnyno dalies 1:200 000 mastelio, vėliau – pietrytinės dalies 1:50 000 mastelio žemėlapius, vykdė naudingųjų iškasenų paiešką. Tuo pat metu neakivaizdiniu būdu mokėsi Tomsko politechnikos institute, kurį baigusi 1964 m. įgijo naudingųjų iškasenų paieškų ir žvalgybos specialybę.

1964 m. su vyru Jevlampijumi Laškovu atvykusi į Lietuvą, pradėjo dirbti petrografe „Termozoliacijos“ institute. Studijavo Geologijos instituto aspirantūroje ir 1973 m. apgynė kandidatinę disertaciją „Pietų Pabaltijo kambro uolienuų litologija, facijos ir paleogeografija“. L. Laškova dirbo naftos bitumų ir kolektorių laboratorijoje jaunesniaja, nuo 1976 m. – vyresniaja mokslo darbuotoja. 1994 m. išėjusi į pensiją, savo mokslinės veiklos nenutraukė ir iki šiol dirba pagal autorines sutartis su Geologijos ir geografijos institutu, AB „Geonafra“, UAB „Minijos nafta“. Tyrimų sprendimus L. Laškova grindžia puikiu faktinės medžiagos žinojimu: kerno tyrimais ir verslovių

geofizinių kreivių interpretacija, uolienuų petrografiniais tyrimais, molio mineralų difraktometrija, informacija apie uolienuų kolektorines savybes, naftingumą ir kt. Mokslininkė yra ištyrusi daugiau nei 250 grėžinių kerną ne tik iš Lietuvos, bet ir iš Latvijos, Baltarusijos, Rusijos, Lenkijos bei Baltijos jūros akvatorijos.

Sprendžiant kambro pjūvių stratifikacijos ir koreliacijos klausimus, L. Laškova pritaikė ciklost-ratigrafines ir ciklofacines analizės metodus. Nustatė autogeninių mineralų formavimosi etapus, uolienuų kolektorinių savybių priklausomybę nuo kvarcinio, karbonatinio, sulfatinio ir molinio cemento kiekio, taip pat nuo granulometrinės sudėties ir dalelių išrūšiavimo. Išskyrė kolektorių tipus ir nustatė jų erdvinio išplitimo dėsningumus, pagrindė nestruktūrinių naftos kaupviečių suradimo galimybę, sutampančią su kolektorių išsiplėšėjimu lokaliuose struktūrose ir regioniniuose mas-tu. Lokalių struktūrų raidos ir vandens-naftos paleokontaktų tyrimais pagrindė naftos telkinių formavimosi arba ardymo etapus.

L. Laškova dalyvavo tarptautiniuose projektuose (Baltijos valstybių kambro nuosėdinio baseino uolienuų ir jose esančių fluidų charakteristika), daugiamečių mokslinių tyrimų duomenys paskelbti daugiau nei 80 mokslinių straipsnių, yra vienos monografijos autorė ir trijų kolektyvinių monografijų bendraautorė.

L. Laškova daug nuveikė naftos geologijos srityje kaip mokslininkė, vienaip ar kitaip prisidėjo atrandant visus naftos telkinius Lietuvoje. Išaugino du sūnus ir dukrą ir dabar yra net šešių anūkų močiutė.

Miela Lidija, visų Geologijos ir geografijos instituto geologų-naftininkų vardu sveikiname Jus su gražiu jubiliejumi, linkime stiprios sveikatos, ilgų ir gražių gyvenimo metų, anūkų ir proanūkių klegesio.

O.Zdanavičiūtė, K.Sakalauskas